

Paní Ludmila Šeflová, za svobodna Šimková, se narodila 7.6.1934 v Lipinech okres Dobříš č.p.15. Její otec byl sedlák a rovněž majitel malého zahradnictví, o které se staral společně s celou svou rodinou. Ludmila byla nejmladší ze čtyř dětí. Už jako malá věděla co je to zažít útlak německých okupantů. Vesnici, ve které žila, hrozilo stejně jako Lidicím vypálení. Stateční Šimkovi za války i přes přísný zákaz vozili obilí do mlýna, dokonce na svém statku schovávali parašutisty. Krátké poválečné období svobody vystřídal další totalitní režim. Rodiče paní Šeflové odmítli i přes velký nátlak vstoupit do komunistické strany a JZD, což bylo pochopitelně trnem v oku nejen místních komunistů, ale také vlastnímu švagrovi. Ten nejenže na rodinu udával, nasadil na ni tajné agenty STB a zapálil i část statku. Po vyhození ze zaměstnání u zeměměřičů pracovala paní Ludmila krátce doma do doby než byla společně se svým otcem bez jakéhokoli varování zatčena. Ve vazební věznici zažívala kruté a ponižující výslechy, ke smyšlenému obvinění se však nikdy nedoznala. U soudu byla na konec obviněna z převozu zahraničních agentů, za což dostala 10 let těžkého žaláře. Bylo jí tehdy 17 let. Z vězení na Pankráci byla poslána do vězení v Pardubicích, dále potom na slovensko-maďarské hranice, kde si dále odpykávala v těžkých podmínkách zbytek trestu. Propuštěna byla v roce 1960 na amnestii. Ani potom však neměla život na svobodě lehký. Žila pod stálým policejním dohledem, pracovat mohla jen jako nedoceněná dělnice za podprůměrný výdělek. I přes všechny nesnáze se nakonec vdala a šťastně vychovala jednu dceru. Bohužel i po roce 1989 k ní osud nebyl příznivý. Své nespravedlivé odsouzení a věznění musela ještě dlouhou dobu potupně dokazovat a po mnoho let se dovolávat slepé spravedlnosti.